

Meditatie**“Op de zeef van satan; op de vleugels van Jezus voorbede”
(Lukas 22: 31.32)**

Kwam het maar tot een echt gesprek! Kon ik maar doordringen tot zijn/haar hart!

Dat kan de verzuchting zijn van ouders die hun kinderen willen bereiken of andersom. De verzuchting van een vrouw die haar man wil bereiken of andersom. Een gesprek, waarbij we echt luisteren naar elkaar, wat is dat soms moeilijk te vinden. Communicatieproblemen te over! Soms zou je die ander wel even door elkaar willen rammelen, wakker willen schudden.

Tot nu toe heeft Petrus maar bar slecht geluisterd in de lijdenstijd naar Jezus woorden en waarschuwingen. Het meeste van wat Jezus gezegd heeft is niet eens tot hem doorgedrongen. In liefde schudt Jezus hem wakker. Tot twee keer Simon. Want deze waarschuwing mag niet het ene oor in, en andere oor weer uitgaan.

"Simon, Simon." Dat is tot twee keer toe de oude naam van Petrus. Zo wordt Petrus in z'n oude bestaan aangesproken. Waarom? Om Simon duidelijk te laten weten en voelen dat hij zonder de Here Jezus en zonder de genadige bijstand van de Heilige Geest in eigen kracht nooit tegen de duivel op kan. Zo gauw Simon op eigen kracht vertrouwt, is hij een speelbal voor de satan.

Jezus gebruikt hier het beeld van de zeef waarop het koren van het kaf gescheiden wordt.

Het koren van het kaf scheiden deed een arme boer in die tijd heel precies. Om maar niets van het kostbare koren kwijt te raken. Door het koren met het kaf heel hard heen en weer te schudden op de zeef bleven de harde graankorrels op de zeef achter, terwijl het kaf als losse blaasjes op de zeef neerदारwielden. Vervolgens wierp zo'n boer de graankorrels met het resterende kaf in de lucht, waarbij het kaf verstoof in de wind. Ten slotte werd er in de zeef geblazen om zelfs de laatste restjes kaf te verwijderen.

Drie grondige behandelingen. Zo schudt satan juist bij Gods kinderen aan de fundamenten van hun leven. In de hoop dat er van het leven van Jezus in een kind van God niets anders overblijft dan een hoopje kaf. In de hoop dat hij zo Gods eigen werk belachelijk kan maken.

En het kan je inderdaad midden in de storm en aanvechting enorm benauwen. Je zou nog vrezen dat deze wrede en wrange hoop van satan bewaarheid wordt. Bange vragen beklemmen ons hart en

gemoed. Zou het wel ooit echt waar geweest zijn in mijn leven? Is God begonnen of ben ikzelf begonnen? En misschien is het allemaal wel waar, maar werkt het ook? Zouden Gods beloftenissen dan toch hun vervulling missen?

Bange vragen voor een aangevochten kind van God!

De troost is: satans hoop op enkel kaf in het leven van Gods kind is een **ijdele** hoop. Ja, als Simon, als Gods kind aan zichzelf overgeleverd zou zijn, dan...

Maar Jezus laat ons weten: terwijl de satan zeeft, bidt onze almachtige Verlosser! Terwijl de satan hoopt op enkel kaf, bewaart Jezus in Gods kinderen het koren van het geloof. Ja, de zeefmethode van satan gebruikt Jezus nu juist om het koren, gescheiden van het kaf naar voren te halen. Wat de satan ten kwade denkt, buigt Jezus om ten goede.

"Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet zou bezwijken." Zo leren we in **geloof en aanvechting af** om te steunen op eigen kracht. En we leren *aan* om te steunen op Jezus alleen. Zijn volbrachte werk aan het kruis. Zijn voorbede als Koning en Hogepriester op de troon.

Hoe langer je wandelt met Jezus, hoe meer waarde zijn voorbede voor je krijgt!

ds. J. Breman

Tip: Sta eens wat vaker stil bij Jezus' voorbede voor u / jou!